

Többet mulatnak, kevesebb bort isznak, szaporodnak a végrehajtók, csökken a kereset

Érdekes számok Szeged életéből

(A Délmagyarország munkatársától.) Az alábbi sorokban számokat közlünk. Számokat, amelyek a város, a lakosság életéről beszélnek. Öt esztendő számadatait állítottuk egymás mellé, amelyekből kitűnik, hogy az elmúlt évek során hogyan élt, miképpen adózott, költek, szórakozott a város népe.

Többet vigadnak az emberek.

Vizsgáljuk meg a város vigalmi adó bevételeit. A vigalmi adó bevétel évről-évre emelkedik, ami azt a tényt bizonyítja, hogy: Szegeden többet szórakoznak az emberek.

Vigalmi adó bevétel	
1932-ben volt	52.827 pengő
1933-ban	60.015 pengő
1934-ben	62.151 pengő
1935-ben	55.238 pengő

1936-ban a várható bevétel vigalmi adóból 70 ezer pengő.

A vigalommal együtt jár, hogy több szeszest italt fogyasztanak. Szeszt — megállapítás szerint — évről-évre többet fogyasztanak Szegeden, de a bor és a sörfogyasztás feltűnően visszaesett az utóbbi években.

Az adó legalább is ezt bizonyítja.

A szeszfogyasztás után a következő adópótlékot fizették be a városnak:

1932-ben	12.365 pengőt
1933-ban	13.185 pengőt
1934-ben	13.535 pengőt
1935-ben	12.000 pengőt

1936-ra 13.500 pengő bevételt vár Szeged városa ezen a címen.

A sörfogyasztás csökkent. A sörfogyasztási adóbevétel a következő volt:

1932-ben	4.855 pengő
1933-ban	2.826 pengő
1934-ben	2.592 pengő
1935-ben	2.730 pengő

Ebben az évben a söradóból 2.600 pengő bevételt várnak.

Csökken a borfogyasztás.

A számok arra mutatnak, hogy je-

lentőse visszaesett Szegeden a borfogyasztás. Négy év alatt majdnem a felére csökkent. Igaz, ez azzal is magyarázható, hogy tavaly és az azelőtti esztendőben kisebb volt a bortermés. A borfogyasztási adó bevételeit vizsgálva arra a következtetésre kell jutnunk, hogy az emberek kevesebb bort isznak Szegeden.

1932-ben bevétel volt	617.228 pengő
1933-ban bevétel volt	482.619 pengő
1934-ben bevétel volt	403.860 pengő
1935-ben bevétel volt	386.000 pengő

Erre az évre 46.000 pengővel kevesebbet, 340.000 pengőt irányzott elő a város.

A HUSFOGYASZTÁS

A husfogyasztási adó azt mutatja, hogy több, hus fogy, mint néhány év előtt.

1932-ben	147.294 pengő
1933-ban	153.470 pengő
1934-ben	165.990 pengő
1935-ben	162.000 pengő

volt az adó, 1936-ra 175.000 pengő bevételt várnak a husfogyasztásból.

Vágódíjakból a következő bevétele volt a városnak:

1932-ben	123.545 pengő
1933-ban	130.688 pengő
1934-ben	124.046 pengő
1935-ben	121.680 pengő

A PIACOK FORGALMA

A piacokra nem panaszkodhat a város, a forgalom lassan bár, de emelkedik, ami a helypénzbevételben jut kifejezésre. Helypénzből bevétel volt:

1932-ben	200.091 pengő
1933-ban	202.912 pengő
1934-ben	205.603 pengő
1935-ben	208.199 pengő

Az öreg iskola és a vén diákok

A piarista gimnázium öreg diákjainak
35 éves találkozója elmondta
DR. BEREZ JÁNOS egyetemi tanár

Egy bőven mért emberöltő, 35 esztendő suhant el felettünk amióta ifjú szívvel, tarsolyunkban a tudomány utralalójával, lelkünkben színes reményekkel, álmokkal bucsut mondtunk az Alma Maternek. Tanítómestereink, a Calazanti szellemében alapozott nevelés művészei nyolc esztendőig tartottak együtt és pallérozták lelkünk hajlamait. S íme mi négyszer nyolc esztendőt meghaladó idő után is szeretettel gondolunk vissza ifjúságunknak erre a legszebb szakaszára. Betelt már a hetedik lustrum s mi megfogytakozottan bár, de a régi lelkesedéssel jövünk össze az ősi gimnáziumban, hogy megszorítsuk egymás baráti kezét és halánkat nyilvánítsuk a kegyes-tanítórind professzoraival szemben. Csodálatos erő, a lelkek kohéziójának megnyilatkozása rejlik ebben az emlékek utáni vágyakozásban, hiszen az Alma Materből kilépve elszakadtunk egymástól. Életpályánk, egyéni sorsunk külön utakra szóltott. Fegyelmi tényezők, anyagi érdekek nem kapcsolak többé sem a Piarista rendhez, sem annak gimnáziumához. Mégis egy tudat alatti érzélem, egy ellenállhatatlan vonzalom toborzó ereje szólított ide, hogy a régi élet vízében megmentsük az emlékezés poharát.

A Milléniumtól Trianonig nem nagyobb az idő-

távolság, mint Mátyás király dicsőségétől Mohácsig. Az a régi történelmi seb 150 esztendőig gyógyult s ha Mátyás király expanzív birodalmának lettek volna maturánsai, 35 esztendő tállakozójukat a mienkhez hasonló keserű hangulatban ülhették volna meg. S mégis — ha szabad ezt mondani —, van most valami, amit mi magunkban ünnepelhetünk. A XVI. század történelme nem tud felmutatni a megmaradt országreszekben olyan regeneráló tényezőt, mint a XX. század tanító szerzetesrendjei. A magyar kegyes-tanítórind huszonnégy rendháza közül hiába ottlotta ki Trianon tizenháromnak világító eszközeit, a megmaradt tíz gimnázium új légiókat indít a szentistváni dimenziók betöltésére. Ennek a tállakozónak baráti köre egy régi évjárat vándorai, a lelkeket egyesítő szellem erejével tanusítják a piarista nevelés nagy jelentőségét nemzetünk életében s demonstrálják egyúttal a kapcsolatot az utánunk jövő generációkkal. Mi a millénárius kor életszemléletével, öntudatával, hitével mérjük Trianont s azt hirdetjük a most serdülő ifjúságnak is, hogy szent örökségképpen ápolja a régi térképet és a feltámasztás hitét.

A szegedi kegyesrendi gimnázium 200 esztendőnél idősebb családfája is hódol a biológia törvényeinek. Mi is egy évgyűrűje vagyunk ennek a fának, testvérei azoknak, akik előttünk jártak és testvérei azoknak is, akiket az új tavasz hoz utánunk. A fa ágain az úde lombosátor, a zsenge hajtások még ott virítanak, zöldülnek az iskolapadokban. Gyökérzete: a tanári kar szívós energiával közvetíti a tudomány és az erkölcs talajából az életnedvet. A fa élete, mint minden növényé, lassu égés: kerge hámlik, egyes sejteket elhasznál, leoxidál róla az élet. A mi sorainkból

is sok fáradt sejt engedelmessékedett az elmúlás életrendjének. De reánkérzve legfájdalmasabb, hogy elszáradni láttuk egyik gyökerét s most ösz-szejövetelünkkel nélkülözzük a mi kedves osztályfőnökünket, Bontó József tanárt, aki eddig minden ösz-szejövetelünkre eljött s az ő kedves alakja nemcsak az emlékezés illúzióját gazdagította, hanem látásában valósággá is váltak a régi boldog emlékek.

Könnyek fátyolozzák a vén diákok tekintetét, mert üres az a hely, amelyet szeretett volt osztályfőnökünk ilyenkor betölteni szokott volt. Aki a vén fiukat épp olyan szeretettel simogatta sugárzó tekintetével, mint ahogyan évtizedekkel ezelőtt a rövidnadragos, majd legénytollas jó-rössz fiukat, vagy érettségi tállakozóink alkalmával az ő szeretett fiainak fiait és leányait szokta. Mi most is ott látjuk őt a katedra magasságában, a humanisztikus műveltség, a görög-római mithosz hő-seinek társaságában. Halljuk kedvesen és féltően zsörtölődő atyai hangját. Érezzük a szentmisén és azon kívül áldásra fölemelt jobbát, amelynek fogásából szuggesztív, szinte mágikus erő áradt fáradt tagjainkra. Az ő elhunyt nagy vesztesége a kegyes-tanítórindnak, de legnagyobb fájdalma az ő hűséges osztályának.

A mi tanítómestereink a tudomány, az istenfő-lelem és a hazaszeretet jegyében indítottak bennünket utnak. A mi korunk mind a három fegy-verzetünket próbára teszi! A kegyes-tanítórind büszkesége, hogy neveltjei a megpróbáltatások idején is igazolni tudják az ő nevelő művészetüket. Így legyen ez a jövőben is. S nemcsak kö-szöntő szavakban, hanem ebben a tényben virá-gozzék ki továbbra is a tanítványi hála a rend dicsőségére.

IGYUK

a Budapest Székesfőváros
Ásványvízfizeme által
forgalomba hozott

„Harmat“

ásványvizet.

Gyógyhatása közismerl.

kapható mindenütt. Főlerakat:
Schwartz E. és Fia Ügynökség,
Szeged, Telefon: 10-12 és 26-68

JÓ ÜZLET A KÖZUTI HID

A közuti hidra sem fizet rá a város, mert a hidvámokból olyan összeget vesz be évről-évre, hogy a személyi és dologi kiadások, valamint a fenntartási költségek után is jelentős megtakarítás mutatkozik.

A közuti hidvámokból a következő volt a be-vétel:

1932-ben	57.873 pengő
1933-ban	55.473 pengő
1934-ben	57.813 pengő
1935-ben	55.000 pengő

Lássuk, hogy az 55.000 pengő bevétellel szem-ben, milyen kiadások vannak a közuti hidra. A hid személyzetének járandósága évenként 12.413 pengőt tesz ki; a vámjegyek elkészítése 1000 pen-gőbe kerül és 3650 pengőt kell évenként a hid fenntartási-alapnak befizetni. Így a közuti hid tisz-ta jövedelmeként 38.000 pengőt számolhat el a vá-ros

Többet fürdenek, kevesebb a bevétel.

A gőzfürdőre sem panaszkodhat a város. 1934-ben 79.172 pengő bevétel volt a városnak a gőzfürdőben, 1935-ben 81.880 pengő bevételt könyveltek el. A múlt év folyamán 30.000 gőzfürdőjegyet, 7000 kádfürdőjegyet adtak el. Az iszapgyógyfür-dőt naponta átlag 25 vendég használta és 140 bér-letese volt a hideggyógyfürdőnek. Az uszodát a